Valiokunnan lausunto YmVL 18/2016 vp─ E 82/2016 vp

Ympäristövaliokunta

Valtioneuvoston selvitys: Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2017

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Valtioneuvoston selvitys: Ehdotus neuvoston asetukseksi eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2017 (E 82/ 2016 vp): Asia on saapunut ympäristövaliokuntaan mahdollisia toimenpiteitä varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:
- neuvotteleva virkamies Orian Bondestam, maa- ja metsätalousministeriö
- erikoistutkija Atso Romakkaniemi, Luonnonvarakeskus
- apulaistoiminnanjohtaja Vesa Karttunen, Kalatalouden Keskusliitto
- toimitusjohtaja Kim Jordas, Suomen Ammattikalastajaliitto SAKL ry
- toiminnanjohtaja Ilkka Mäkelä, Suomen Vapaa-ajankalastajien Keskusjärjestö ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:
- ympäristöministeriö
- WWF Suomi

Viitetiedot

Asia liittyy asiaan (YmVL 17/2016 vp — E 48/2016 vp) koskien kansainvälisen merentutkimusneuvoston suosituksia vuoden 2017 kalastusmahdollisuuksista Itämerelle.

VALTIONEUVOSTON SELVITYS

Ehdotus

Kansainvälinen merentutkimusneuvosto ICES antoi 31.5.2016 suosituksensa vuoden 2017 TAC:sta Itämeren kalakannoille. ICES:n suositukset muodostavat perustan komission ehdotuk-

selle vuoden 2017 kalastusmahdollisuuksista Itämerellä. Komissio on suositusten perusteella 29.8.2016 antanut ehdotuksensa Itämeren kalastusmahdollisuuksista vuodelle 2017.

Kalakanta	EU TAC2016	Suomen kiintiö vuonna 2016	ICES neuvo vuodelle 2017	Komission ehdotus EU TAC	Muutos-%
Pohjanlahden silakka	120 872	99 098	140 998	140 998	16,7
Pääaltaan silakka	177 505	38 927	190 906	191 129	7,7
Läntinen silakka	26 272	2	28 401	28 401	8,1
Riianlahden silakka	34 915	0	27 429	27 429	-21,4
Kilohaili	202 320	10 447	314 000	282 349	39,6
Pääaltaan/Pohjanlahden lohi	95 928	24 787	116 000[a]	105 696	10,2
Suomenlahden lohi	13 106	11 762	11 800[b]	9 403	-28,3
Itäinen turska	41 143	723	26 994	-	-
Läntinen turska	12 720	109	917[c]	-	-
Punakampela	4 034	0	7 862	7 862	94,9

a. Suositukseen sisältyy arvio ei-toivotuista, raportoimattomista ja väärinraportoiduista saaliista. Ei-toivottu saalis koostuu hylkeen vahingoittamasta kalasta (8 100 lohta) ja alamittaisesta kalasta (3 500 lohta), josta ensin mainittu tulee vähentää TAC:sta ja viimeksi mainittu lisätä TAC:iin. Lisäksi suositukseen sisältyy raportoimatonta (7 %) ja väärinraportoitua (6 %) saalista, jonka esiintymistä vuonna 2017 tulee harkita TAC:ia vahvistettaessa. Suosituksen haarukka on arvioista ja laskentatavasta riippuen siten 89 300—116 000 lohta.
b. Suositukseen sisältyy arvio ei-toivotuista ja raportoimattomista saaliista. Ei-toivottu saalis (16 %) (hylkeen vahingoittama tai alamittainen lohi) tulee ottaa huomioon vahvistettaessa TAC:ia poisheittokiellon mukaisesti. Lisäksi suositukseen sisältyy raportoimatonta saalista (3 %), jonka esiintymistä vuonna 2017 tulee harkita TAC:ia vahvistettaessa. Suosituksen haarukka on arvioista ja laskentatavasta riippuen siten 8 883—11 800 lohta.
c. Suositetusta meren kokonaissaaliista on vähennetty saksalaisten vapaa-ajankalastajien saaliina 2 558 tonnia.

EU:n yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun perusasetuksen 1380/2013 artiklassa 2 olevan tavoitteen mukaan kalakantoja tulisi hyödyntää kestävän enimmäistuoton MSY:n (Maximum Sustainable Yield) mukaisesti vuoteen 2015 mennessä ja asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta.

MSY määritellään ICES:n suosituksissa kalakannan kutukannan sekä kalakannan kalastuskuolevuuden perusteella. Kalakannan katsotaan olevan MSY-tilassa, kun kutukanta on määriteltyä kokoa suurempi ja kalastuskuolevuus määriteltyä tasoa pienempi. Kyseiset tavoiteluvut on määri-

telty silakka-, kilohaili- ja turskakantoja koskevaan monivuotiseen suunnitelmaan (asetus 2016/1139).

Selkämeren silakkakanta, Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakkakanta, läntinen silakkakanta sekä kilohailikanta ovat kaikki MSY-tilassa (sekä kalastuskuolevuuden että kutukannan koon osalta). Riianlahden silakkakanta on kutukannan koon osalta MSY-tilassa, mutta siihen kohdistuva kalastuskuolevuus ylittää vaihteluvälin ylärajan.

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC ja Suomenlahden lohen TAC kattavat molemmat useita lohikantoja, joiden tila vaihtelee suuresti. Vahvimmat lohikannat ovat Perämeren suuret lohikannat (Tornionjoki, Kalix, Pite, Åby, Byske, Ume/Vindel), jotka poikastuotannon perusteella ovat MSY-tilassa tai lähellä sitä. Heikkoja lohikantoja ovat erityisesti Rickleån, Kågeälven ja Öreälven Pohjanlahdella ja monet kannat Itämeren pääaltaalla. Suomenlahden villit lohikannat (Viron lohijoet Keila, Vasalemma ja Kunda) ovat poikastuotannon perusteella osoittaneet elpymisen merkkejä. ICES määrittelee lohikantojen MSY-tilaa vaelluspoikastuotannon perusteella.

ICES tuo neuvossaan myös esille, että sekakantakalastus on uhka heikoille lohikannoille, erityisesti Itämeren pääaltaalla, jossa kaikki heikot lohikannat käyvät syönnöksellä. Näiden kantojen elvyttäminen edellyttää pitkäaikaisia toimia, kuten kalastusrajoituksia meressä, erityisesti Itämeren pääaltaalla sekä jokisuissa ja jokialueilla, elinympäristöjen kunnostuksia ja vaellusesteiden poistamista. ICES toteaa lisäksi, että Suomenlahden alueella pääosa lohista on istutettuja. Lohenkalastus Suomenlahdella tulisi kohdentaa istutettuun loheen mm. hyödyntämällä eväleikkauksia.

Meritaimenen osalta EU:ssa ei tehdä päätöksiä TAC:sta. ICES toteaa kuitenkin meritaimenta koskevassa neuvossaan, että meritaimenen kohdennettua kalastusta ja joutumista sivusaaliiksi muussa kalastuksessa tulisi vähentää Pohjanlahdella ja eteläisellä Itämerellä villien meritaimenkantojen suojelemiseksi. Lisäksi on tarpeen kunnostaa meritaimenen elinympäristöjä ja poistaa vaellusesteitä.

ICES toteaa, että se ei voi antaa analyyttistä arviota itäisen turskakannan tilasta. Tästä syystä ICES antaa varovaisuusperiaatteeseen perustuvan suosituksen kiintiön pienentämisestä. Läntisen turskakannan tila on heikentynyt merkittävästi ja siihen kohdistuvaa kaikkea kalastuskuolevuutta on vähennettävä olennaisesti.

Valtioneuvoston kanta

Peruskanta

Valtioneuvosto kannattaa Itämeren kalastusmahdollisuuksien vahvistamista vuodelle 2017 siten, että kalakantojen hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton (Maximum Sustainable Yield, MSY) mukaisesti saavutettaisiin EU:n yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan perusasetuksen 1380/2013 tavoitteiden mukaisesti mahdollisimman pian, kuitenkin asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta.

Tämä tulee toteuttaa siten, että kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen perustuu ICES:n neuvon mukaisesti kalastuskuolevuuden MSY-vaihteluväleihin. Vaihteluvälit sisältyvät silakka-, ki-

lohaili- ja turskakantoja koskevaan monivuotiseen suunnitelmaan (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus 2016/1139, liite I).

Valtioneuvosto nostaa esiin Itämeren lohikantojen sekakantakalastukseen liittyvät ongelmat.

Itämeren pääaltaan ja Pohjanlahden lohen TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisesti siten, että TAC:n pohjaluku olisi 116 000 lohta, josta vähennetään hylkeiden vahingoittamien lohien määrä 8 100 lohta ja arvioituna raportoimattomana ja väärinraportoituna saaliina 10 000 lohta sekä Venäjän osuus (1,9 % 97 900 lohesta) 1 860 lohta. EU:n TAC olisi siten 96 040 lohta, joka vastaa kuluvan vuoden TAC:ia (95 928 lohta). Valtioneuvosto kannattaa siten TACin pitämistä nykytasollaan.

Valtioneuvosto edellyttää, että komissio ja jäsenvaltiot valvovat, että Itämerellä ei harjoiteta laitonta lohenkalastusta, ja jos sellaista todennetaan, se viipymättä ja kokonaan eliminoidaan.

Suomenlahden lohen TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisesti siten, että TAC:n pohjaluku olisi 11 800 lohta, josta vähennetään hylkeiden vahingoittamien lohien määrä 1 652 lohta (14 %) ja arvioitu raportoimaton saalis 354 lohta (3 %) sekä Venäjän osuus (9,3 % 9 794 lohesta) 911 lohta. EU:n TAC olisi siten 8 883 lohta, joka olisi n. 32 prosentin pienennys kuluvan vuoden TAC:iin verrattuna. Valtioneuvosto katsoo, että tulisi pyrkiä siihen, että kalastus kohdistuu istutettuihin lohiin. Valtioneuvosto on osana hyväksyttävää kokonaisratkaisua valmis hyväksymään komission ehdotuksen 9 403 lohen TAC:sta.

Pohjanlahden silakan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,15 (Selkämeren silakkakannan Fmsy-vaihteluväli on 0,11—0,18) mukaisesti siten, että TAC olisi 140 998 tonnia (Selkämeri 134 556 tonnia + Perämeri 6 442 tonnia), joka olisi 17 %:n kasvu kuluvan vuoden TAC:iin verrattuna. Valtioneuvosto on siten valmis hyväksymään komission ehdotuksen 140 998 tonnin TAC:sta.

Suomenlahden ja Itämeren pääaltaan silakan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,22 (Fmsy-vaihteluväli on 0,16—0,28) mukaisesti siten, että TAC olisi 216 000 tonnia, josta vähennetään Venäjän osuus (9,5 %) ja otetaan huomioon Riianlahteen liittyvä vaellus. Valtioneuvosto on siten valmis hyväksymään komission ehdotuksen 191 129 tonnin TAC:sta.

Läntisen silakkakannan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:ien vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,32 (vaihteluväli on 0,23—0,41) mukaisesti. Valtioneuvosto on siten valmis hyväksymään komission ehdotuksen 28 401 tonnin TAC:sta.

Kilohailin TAC

Valtioneuvosto kannattaa lähtökohtaisesti TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-pistearvon 0,26 (vaihteluväli on 0,19—0,27) mukaisesti siten, että TAC olisi 314 000 tonnia. TAC:n tasossa otetaan huomioon Venäjän osuus (10,08 %) siten, että EU:n TAC olisi 280 088 tonnia (40 prosentin kasvu), joka myös vastaa komission ehdotusta.

Valtioneuvosto on kilohailin kalastusmahdollisuuksien ja kalastuskuolevuuden suurten vaihteluiden välttämiseksi valmis hyväksymään TACin suurentamisen ehdotettua vähemmän.

Itäisen turskakannan TAC

Itäisen turskakannan tilaa ei ole voitu analysoida tarkasti, eikä ICES ole voinut suositella kalastuskuolevuuden vaihteluväliä kannalle. Valtioneuvosto katsoo, että TAC tulee pienentää ICES:n neuvon mukaisesti.

Läntisen turskakannan TAC

Valtioneuvosto kannattaa TAC:n vahvistamista ICES:n neuvon mukaisen kalastuskuolevuuden MSY-vaihteluvälin (soveltuva alempi vaihteluväli 0,15—0,26) mukaisesti. Lisäksi Suomi katsoo, että läntiseen turskakantaan kohdistuva kaikki kalastuskuolevuus tulee ottaa huomioon kalastuksen säätelyssä.

Yhteisymmärryksen saavuttamiseen tarvittava neuvotteluvara

Valtioneuvosto on valmis hyväksymään sellaisia neuvotteluprosessin aikana esille tulevia muutoksia komission ehdotukseen, jotka ovat ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävän kalastuksen ja varovaisuusperiaatteen mukaisia sekä ovat tarpeen poliittisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi neuvostossa.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) suositukset Itämeren suurimmista sallituista saaliista (TAC) muodostavat perustan EU:n komission tekemälle ehdotukselle vuoden 2017 kalastuskiintiöistä. Valiokunta viittaa ICES:n suosituksia koskevaan lausuntoonsa (YmVL 17/2016 vp — E 48/2016 vp) ja uudistaa siinä todetut kannanotot, jotka liittyvät kalakantojen tilaan ja tieteelliseen neuvonantoon.

Valiokunnan lausunto YmVL 18/2016 vp

Valtioneuvoston lähtökohtana on Itämeren kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen vuodelle 2017 siten, että Itämeren kalakantojen hyödyntäminen kestävän enimmäistuoton mukaisesti saavutettaisiin EU:n yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevan perusasetuksen tavoitteiden mukaisesti mahdollisimman pian, kuitenkin asteittain viimeistään vuoteen 2020 mennessä kaikkien kalakantojen osalta. Lisäksi valtioneuvosto esittää kiintiöneuvotteluissa nostettaviksi esiin Itämeren lohikantojen sekakantakalastukseen liittyvät ongelmat. Valiokunta yhtyy valtioneuvoston kannanottoihin.

Valiokunta toteaa, että Itämeren lohikannat ovat viime vuosikymmeninä kärsineet vesirakentamisesta, ympäristömuutoksista sekä voimakkaasta ylikalastuksesta, mutta viime vuosina toteutetun kalastuksen säätelyn ja muiden toimenpiteiden ansiosta lohikannat ovat osittain elpymässä. Itämeren lohikannat ovat vahvistuneet erityisesti vuodesta 2012 lähtien, jolloin jokeen nousseiden emokalojen määrät alkoivat kasvaa Pohjanlahden lohijoissa. Tällä hetkellä yleisarvio Itämeren luonnonlohikantojen tilan kehityksestä on positiivinen, mutta kantojen tilassa on erittäin suuria jokikohtaisia vaihteluita. Pääsääntöisesti pohjoisen Pohjanlahden lohikannat ovat elinvoimaisempia kuin eteläisen Pohjanlahden ja Itämeren pääaltaan lohikannat.

ICES arvioi lohikantojen tilaa niiden toteutuneen vaelluspoikastuotannon ja arvioidun potentiaalisen vaelluspoikastuotannon suhteen perusteella. ICES:n vuonna 2015 tekemän arvion mukaan edelleen vain neljässä sen arvioimasta 27 lohikannasta vaelluspoikastuotanto on tällä hetkellä 70 %:n todennäköisyydellä kestävän enimmäistuoton mahdollistavalla tasolla. ICES:n mukaan heikkoja lohikantoja uhkaa edelleen ns. sekakantakalastus, joka tarkoittaa sekä heikkojen että vahvojen lohikantojen samanaikaista pyyntiä. Valiokunta toteaa, ettei ICES:n arvio lohikantojen tilasta ja neuvonanto kalastuskiintiöistä ole muuttunut viime vuodesta. Valiokunta pitää valtioneuvoston kannan mukaisesti tärkeänä, että Itämeren pääaltaan lohikiintiö pidetään nykyisellä tasolla.

Suomenlahdella lohenkalastusta ei tule ICES:n neuvonannon mukaan lisätä nykytasosta, ja kalastuksen järjestämisessä tulee ottaa käyttöön keinoja, joilla voidaan minimoida luonnonlohien päätyminen saaliiksi. Valiokunta korostaa, että Suomenlahdella lohikiintiöt tulee tulevaisuudessa asettaa vastaamaan paremmin ICES:n tieteellistä neuvoa ja todellisia saalismääriä. Tällä hetkellä vain osa lohikiintiöstä kalastetaan. Valiokunta pitää tärkeänä, että Suomenlahdelle asetettavalla lohikiintiöillä mahdollistetaan istutettujen kalojen rannikkopyynnin jatkaminen, mutta samalla turvataan riittävä lohen nousu esimerkiksi Kymijokeen. Tulevaisuudessa Suomenlahdella tulee kohdentaa lohen ammattikalastus eväleikattuihin istutuslohiin ja vapauttaa luonnonkalat asianmukaisella tavalla rysistä. Tämä edellyttää kaikkien istutettujen lohien eväleikkaamista, jotta luonnonlohet ja istukkaat voidaan erottaa toisistaan.

Sekakantakalastuksen osalta ICES on viime vuosien neuvonannossaan toistuvasti korostanut sen riskejä heikoille lohikannoille sekä tarvetta kalastuksen lohikantakohtaiseen säätelyyn. Valiokunta pitää valtioneuvoston kannan mukaisesti välttämättömänä jatkaa ensi vuoden lohikiintiöitä koskevissa neuvotteluissa komission kanssa sekä ns. BALTFISH:ssä keskusteluja sekakantakalastuksen vahingollisten vaikutusten vähentämisestä heikkoihin ja elvytettäviin lohikantoihin. Suomen tulee tehdä näissä neuvotteluissa tiivistä yhteistyötä Ruotsin kanssa ja pyrkiä yhtenäisiin kannanottoihin. Tavoitteena tulee olla etenkin ajosiimakalastuskauden lyhentäminen eteläisellä Itämerellä.

Valiokunta painottaa tässä yhteydessä myös tarvetta parantaa virkistys- ja kotitarvekalastuksen lohisaaliiden raportointia koko Itämeren alueella. Myös Suomessa tulee kehittää nykyistä luotettavampi kustannustehokas lohen virkistys- ja kotitarvekalastuksen saalisraportointijärjestelmä sekä meri- että jokialueille.

Valiokunta korostaa myös sitä, että heikossa tilassa oleville Itämeren lohikannoille tarvitaan jatkossa jokikohtaiset elvytyssuunnitelmat. Vaelluskalakantojen elvyttäminen edellyttää kalastuksensäätelyn ohella jokialueilla nousuesteiden ohittamista, veden laadun parantamista ja vesistökunnostuksia. Heikompien lohikantojen vahvistamisessa ja lohikantojen palauttamisessa toimenpiteitä tulee kohdentaa erityisesti jokiympäristöjen tilan parantamiseen sekä erityisesti suurten jokien kalateiden rakentamiseen. Tärkeätä on myös saada valmiiksi EU:n valmistelussa pitkään ollut lohen monivuotinen hoitosuunnitelma ja huolehtia sen täytäntöönpanosta nopealla aikataululla.

Turska on koko Itämeren tärkeimpiä kalalajeja niin ekosysteemitasolla kuin kaupallisestikin. ICES toteaa, ettei se voi tällä hetkellä antaa ns. analyyttistä arviota itäisen turskakannan tilasta, mutta sen sijaan se on antanut varovaisuusperiaatteeseen perustuvan suosituksen kiintiön pienentämisestä. Läntisen turskakannan tila on ICES:n mukaan heikentynyt merkittävästi, ja siihen kohdistuvaa kalastuskuolevuutta on vähennettävä olennaisesti. Turskakantojen heikkoon tilaan vaikuttavat todennäköisesti voimakkaan kalastuspaineen lisäksi monet ympäristötekijät, kuten Itämeren rehevöityminen ja muutokset ravintoverkoissa. Turskakantojen heikko tila taas heijastuu todennäköisesti varsin laajasti koko Itämeren ekosysteemiin.

Valiokunta katsoo, että itäisen turskakannan kalastuskuolevuutta tulee pyrkiä vähentämään ICES:n varovaisuusperiaatteen mukaisen suosituksen mukaisesti ja läntisen turskakannan kalastuskuolevuutta olennaisesti tieteellisen neuvonannon edellyttämällä tavalla. Valiokunta korostaa myös sitä, että turskakiintiöiden asettamisessa tulee noudattaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella 2016/1139 hyväksytyn Itämeren silakka-, kilohaili- ja turskakantoja koskevan monivuotisen hoitosuunnitelman linjauksia.

Itämeren harmaahylkeiden ja itämerennorpan kantojen runsastumisen myötä myös niiden aiheuttamat vahingot kalastukselle sekä saalis- että pyydystappioina ovat nousseet erityisesti Suomen rannikolla erittäin korkealle tasolle. Valiokunta pitää välttämättömänä hyljevahinkojen ehkäisemistä ja korvaamista, hylkeiden metsästyksen tehostamista ongelma-alueilla sekä myös kokonaan uusien keinojen kehittämistä tehostamaan kannanhoitoa.

Valiokunta painottaa lopuksi tarvetta kiinnittää huomiota kalakanta-arvioiden laadun jatkuvaan kehittämiseen ja parantamiseen. Kalastuselinkeinon toimintaedellytykset perustuvat pitkälti kalakanta-arvioiden perusteella asetettaviin vuosittaisiin pyyntikiintiöihin. Kalakantojen tilan kehityksestä tarvitaan luotettavaa tutkimustietoa, johon kiintiöitä koskeva poliittinen päätöksenteko voi nojautua. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että esimerkiksi silakan ja kilohailin kanta-arviot ovat vaihdelleet erittäin merkittävästi viime vuosina ja se on johtanut voimakkaisiin vuosittaisiin muutoksiin saaliskiintiöissä. Valiokunta korostaa kalatalouden elinkeinotoiminnan pitkäjänteisen suunnittelun edellyttävän saaliskiintiötasojen nykyistä tarkempaa ennustettavuutta, jotta kaupallisen kalastuksen edellytyksiä voidaan parantaa välttämällä suuria vuosittaisia muutoksia kiintiötasoissa.

Valiokunnan lausunto YmVL 18/2016 vp

VALIOKUNNAN LAUSUNTO

Ympäristövaliokunta ilmoittaa,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan.

Helsingissä 29.9.2016

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Satu Hassi vihr
jäsen Petri Honkonen kesk
jäsen Pauli Kiuru kok
jäsen Hanna Kosonen kesk
jäsen Rami Lehto ps
jäsen Eeva-Maria Maijala kesk
jäsen Riitta Myller sd
jäsen Martti Mölsä ps
jäsen Saara-Sofia Sirén kok
jäsen Katja Taimela sd
jäsen Ari Torniainen kesk
varajäsen Arto Pirttilahti kesk

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Jaakko Autio